

31995D0319

L 188/11

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

9.8.1995

DECYZJA KOMISJI
z dnia 12 lipca 1995 r.
ustanawiająca Komitet Starszych Inspektorów Pracy

(95/319/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

„Grupa Starszych Inspektorów Pracy” działała nieformalnie od 1982 r.;

komunikat Komisji ⁽¹⁾ w sprawie jej programu dotyczącego bezpieczeństwa, higieny i ochrony zdrowia w miejscu pracy przewiduje ujęcie w formalne ramy regularnych spotkań tej grupy;

wnioski Rady z dnia 21 grudnia 1992 r. w sprawie wprowadzania w życie i stosowania ustawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie stosunków społecznych ⁽²⁾ zachęcają Państwa Członkowskie i Komisję do inspirowania i wspierania ścisłej współpracy pomiędzy członkami grupy, z poszanowaniem zasady subsydiarności;

komunikat Komisji ⁽³⁾ w sprawie jej programu dotyczącego bezpieczeństwa, higieny i ochrony zdrowia w miejscu pracy przewiduje sformalizowanie „Grupy Starszych Inspektorów Pracy” poprzez nadanie jej statusu Komitetu;

rezolucja Rady z dnia 16 czerwca 1994 r. w sprawie rozwoju współpracy administracyjnej w celu stosowania ustawodawstwa wspólnotowego na rynku wewnętrznym ⁽⁴⁾ rozwija odpowiednie podejście do współpracy administracyjnej pomiędzy Państwami Członkowskimi i pomiędzy tymi państwami a Komisją, mając na uwadze zobowiązania do wzajemnej pomocy i przejrzystości, a także zasad proporcjonalności i poufności;

takie podejście należy także przyjąć w zakresie wprowadzania w życie i egzekwowania ustawodawstwa społecznego Wspólnoty w dziedzinach bezpieczeństwa i higieny pracy, w szczególności

w sposób określony w Białej Księdze Komisji w sprawie europejskiej polityki społecznej (§ 10B) oraz w średniookresowym Społecznym Programie Działań Socjalnych;

określenie, analizowanie i rozwiązywanie praktycznych problemów związanych ze stosowaniem i monitorowaniem wtórnego ustawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy mieści się w zakresie kompetencji krajowych urzędów ds. nadzoru nad bezpieczeństwem pracy i wymaga ścisłej współpracy między tymi urzędami a Komisją;

„Komitet Starszych Inspektorów Pracy”, biorąc pod uwagę swoje doświadczenie, tworzy właściwe struktury monitorowania, na bazie ścisłej współpracy pomiędzy jego członkami a Komisją, dla efektywnego i odpowiedniego stosowania prawa wspólnotowego w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, a także w celu rzetelnej analizy pytań natury praktycznej, związanych z monitorowaniem i stosowaniem ustawodawstwa w tej dziedzinie;

niniejsza decyzja nie koliduje ze zobowiązaniami Państw Członkowskich wynikającymi z Konwencji Inspekcji Pracy MOP z dnia 11 lipca 1947 r. (nr 81),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Komisja będzie wspomagana przez „Komitet Starszych Inspektorów Pracy”, zwany dalej „Komitetem”.
2. Komitet złożony będzie z przedstawicieli urzędów ds. nadzoru nad bezpieczeństwem pracy Państw Członkowskich.

Artykuł 2

1. Komitet przekazuje opinie Komisji bądź na jej prośbę, bądź z własnej inicjatywy, w sprawie wszystkich problemów dotyczących stosowania przez Państwa Członkowskie prawa wspólnotowego o bezpieczeństwie i higienie pracy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 28 z 3.2.1988, str. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 49 z 19.2.1993, str. 6.

⁽³⁾ Komunikat Komisji (95) 282 końcowy.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 179 z 1.7.1994, str. 1.

2. W związku z różnorodnością obowiązków krajowych urzędów ds. nadzoru nad bezpieczeństwem pracy, które mogą wykraczać poza sfery bezpieczeństwa i higieny pracy, Komitet, bądź na prośbę Komisji, bądź z własnej inicjatywy, wyraża także własne opinie w sprawach należących do innych obszarów ustawodawstwa społecznego Wspólnoty, które mają wpływ na bezpieczeństwo i higienę pracy.

3. Komitet kieruje do Komisji inicjatywy, które uważa za stosowne, w celu zachęcania do właściwego stosowania prawa wspólnotowego w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, poprzez ścisłą współpracę pomiędzy narodowymi systemami ds. nadzoru nad bezpieczeństwem pracy.

Artykuł 3

Komitet, wspomagając działanie Komisji, dąży do osiągnięcia następujących celów:

1. określania wspólnych zasad działania inspekcji pracy w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy i rozwijania metod oceniania narodowych systemów nadzoru nad bezpieczeństwem pracy w odniesieniu do tych zasad;
2. promowania poszerzonej wiedzy i wzajemnego zrozumienia różnorodnych narodowych systemów i praktyk stosowanych przez inspekcję pracy, metod i prawnych możliwości działania;
3. rozwijania wymiany pomiędzy narodowymi urzędami ds. nadzoru nad bezpieczeństwem pracy, ich doświadczeń w zakresie nadzoru nad stosowaniem prawa wspólnotowego w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy służącej do stosowania w całej Wspólnocie;
4. wspierania wymiany inspektorów pracy między administracjami różnych państw i tworzenia programów kształcenia dla inspektorów;
5. sporządzania i publikowania dokumentów ułatwiających działania inspektorów pracy;
6. rozwijania solidnego i wydajnego systemu szybkiej wymiany informacji między inspektorami pracy w zakresie problemów napotkanych w czasie monitorowania stosowania ustawodawstwa wspólnotowego w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy;
7. ustanawiania aktywnej współpracy z inspektoratami pracy państw trzecich w celu wspierania prac wykonanych przez Wspólnotę w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz pomocy w rozwiązywaniu problemów międzypaństwowych;
8. badania możliwego wpływu polityki Wspólnoty w innych dziedzinach związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy oraz warunkami pracy na działalność inspekcji pracy.

Artykuł 4

Komitet tworzy trzyletni program, w którym indywidualne zadania określone są odrębnie każdego roku, mając na uwadze ocenę działań podjętych w poprzednim roku.

Artykuł 5

1. Komitet składa się z dwóch przedstawicieli każdego z Państw Członkowskich.
2. Członkowie Komitetu są nominowani przez Komisję na wniosek Państw Członkowskich.
3. Kadencje członków Komitetu trwają trzy lata. Nominacje są odnawialne.
4. Kadencja członka Komitetu kończy się przed zakończeniem trzyletniej kadencji w przypadku rezygnacji, śmierci lub w następstwie poinformowania Komisji przez państwo członkowskie, że wycofuje nominację.
5. Członkowie nie otrzymują wynagrodzenia za swoją pracę.

Artykuł 6

Lista członków jest publikowana przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* w celach informacyjnych.

Artykuł 7

1. Komitetowi przewodniczy reprezentant Komisji.
2. Przewodniczący jest wspomagany przez dwóch wiceprzewodniczących, wybieranych spośród członków dwóch państw, które przewodniczą Radzie w danym roku.
3. Przewodniczący i dwóch wiceprzewodniczących tworzą Biuro.
4. Biuro przygotowuje i organizuje prace Komitetu łącznie ze służbami komisji, które funkcjonują jako sekretariat Komitetu, Biura i grup roboczych określonych w art. 9.

Artykuł 8

1. Komitet może, w porozumieniu z reprezentantem Komisji, zaprosić każdą osobę posiadającą szczególne kompetencje w odniesieniu do jakiegokolwiek pozycji agendy do wzięcia udziału w jego pracach w charakterze eksperta.
2. Eksperti biorą udział w naradach dotyczących tylko określonych tematów, na które zostali zaproszeni.

Artykuł 9

1. Komitet może, w porozumieniu z reprezentantem Komisji, powoływać grupy robocze.
2. Grupom roboczym przewodniczy członek Komitetu; składają się one z członków Komitetu i/lub, jeśli jest to niezbędne, z ekspertów. Grupy robocze zdają relacje ze swoich działań na sesjach plenarnych Komitetu.

Artykuł 10

1. Komitet i Biuro są zwoływane przez przewodniczącego Komitetu bądź z własnej inicjatywy, bądź na żądanie jednej trzeciej liczby członków Komitetu. Komitet spotyka się co najmniej dwa razy do roku.
2. Przedstawiciele Komisji biorą udział w spotkaniach Komitetu i grup roboczych.

Artykuł 11

1. Komisja, występując o opinie Komitetu, może wyznaczyć limit czasu, w którym powinien on opinię przedstawić.
2. Narady Komitetu kończą się bez głosowania.
3. Wnioski Komitetu są formułowane na piśmie. W przypadku odmiennych opinii członków Komitetu poszczególne opinie są, w formie oświadczenia pisemnego, przedkładane Komisji.

Artykuł 12

1. Komitet sporządza dla Komisji coroczny raport ze swojej działalności, w szczególności na temat problemów związanych z egzekwowaniem lub nadzorowaniem egzekwowania wtórnego prawa Wspólnoty w dziedzinie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w pracy.
2. Komisja przekazuje raport Radzie, Parlamentowi Europejskiemu, Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Doradczemu ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony Zdrowia w Pracy.

Artykuł 13

Bez uszczerbku dla przepisu art. 214 Traktatu, członkowie Komitetu są zobowiązani do nieujawniania informacji uzyskanych w czasie prac Komitetu lub grup roboczych, jeśli Komisja lub członek Komitetu poproszą, by określone informacje lub opinia pozostały tajemnicą.

W takich przypadkach w spotkaniach uczestniczą tylko członkowie Komitetu i przedstawiciele Komisji.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lipca 1995 r.

W imieniu Komisji

Pádraig FLYNN

Członek Komisji